

AZ AMERIKAI NŐK SZAVAZATJOGÁRÓL.

Összeállította: ÁGOSTON PETERNÉ, Nagyvárad.

A bostoni »Woman's Journal«-ban, az amerikai női választójogi szövetség hivatalos lapjában olvassuk a következőket:

A női választójogi szövetség az őszi első nagyszabású meetingjén New-Yorkban az Unió hat államának kormányzója egyetelműleg a női szavazatjog mellett nyilatkozott. Ezek közül öten a női szavazatjoggal bíró államokat képviselték*, a hatodikat az az állam küldte, mely tavaly e jog megadását elmulasztotta.

A kormányzók megjelenése kétséges volt s azért kitörő lelkesedéssel fogadták az elnöklő Mrs. H. S. Blatch kijelentését a kormányzók jelenlétéről. Elsőnek Wyoming-állam** küldöttje, Mr. Carey kormányzó szólalt fel. „El kellett jönnöm” – mondta, – „mert mint önök tudják, én a férfiakat és nőket egyformán képviselem s a mi női szavazópolgáraink rossz néven vették volna, ha érdekeik előmozdításának ezt a jó alkalmát elmulasztom.”

Mr. Vessey, South-Dakota kormányzója önszántából jött el, mint monda, hogy kifejezze a tapasztalatból merített azt a meggyőződését, hogy a nők a polgári jogok gyakorlására épp úgy képesek, mint a férfiak. „South-Dakotát pl. jelenleg nő kormányozza” – monda – „s ezalatt nem Mrs. Vesseyt értem, aki Californiában van, hanem helyettesemet, akinél megbízhatóbban férfi sem intézné az ügyeket. Távollétem alatt minden állami ügyben helyettesít s bátran állíthatom, hogy teljes megnyugvással tettem le kezébe minden dolgomat.”

Washington kormányzója, Mr. Hay, utalt a két washingtoni város esetére, ahol a hivatalukat hanyagul vezető polgármesterek kénytelenek voltak a polgárság nyomására állásuktól megválni. „Ezt egyenesen női választóink vitték keresztül s ezt mindenki kénytelen elismerni. Mi itt nyugaton már túl vagyunk azon, hogy a nőknek politikai munkára való képessége vita tárgyát képezhetné. Sőt a tapasztalatok arra tanítanak, hogy a nőknek a közügyekben való részvétele nagyon áldásos/

Teljesen egybehangzók voltak tehát a vélemények a nők választójogának eredményeit illetőleg. Ezen jog harcias kiküzdését ellenben a jelenlevő férfiszónokok egy része

* Azóta már California is megadta ez év október 10-én a nők választói jogát.

** Wyoming volt az első állam az Unióban, mely már 1869-ben megadta a nők választói jogát.

határozottan kritika tárgyává tette. Az ügy azonban derűs fordulatot vett akkor, mikor az elnöklő Mrs. Blatch a közönség óriási tetszése közt azzal cáfolta rá a washingtoni kormányzóra, aki szintén figyelmeztette a nőket, hogy csak békés és „nőies” fegyverekkel küzdjenek jogaikért, hogy éppen a washingtoni példára utalt, hol a küzdelmet két olyan nő vezette, kik a Mrs. Pankhurst iskolájában, a londoni suffragettek körében tanulták a harcmodort. Az incidenst Mr. Shafroth coloradói kormányzó zárta be azzal a figyelmeztetéssel, hogyha Amerika férfiai nem szeretik a harcias módszerek alkalmazását, úgy ne hagyják eredménytelenül a békés küzdelmeket. Rámutatott azokra az okokra, melyek Angliában szükségképpen a harcias módszerek alkalmazására vezettek.

Végül Rev. Anna Howard Shaw szólalt fel s ő is főzött néhány megjegyzést a suffragettemozgalom indokolásához.

A másnapi new-yorki lapok részletesen ismertették a meetinget, melynek nagyjelentőségű kijelentései nem maradtak hatás nélkül a közvéleményre.

Ugyancsak a „Woman's Journaléből” vesszük az alábbi összeállítását mindazoknak az argumentumoknak, melyeket a női választójog ellenesei szoktak leggyakrabban használni. Ezek így egymásután felsorolva, a szembeszökő ellentmondások révén csakugyan humoros hatást tesznek s ezt a hatást sikerült teljes mértékben kihasználni Rev. Marie Jennay amerikai szónoknak, ki egy választójogi meetingen óriástetszés mellett adta elő és cáfolta meg ú. n. „anti-suffrage” beszédében a következő ellenvetések nagy részét: 1. A nők nem gyakorolnák választói jogukat, ha meg is kapnák. 2. Elhanyagolnák otthonukat, férjüket, gyermekeiket, mert egész idejüket igénybe venné a szavazó-urnákhoz való szaladgálás. 3. A nők nem gondolkoznának a saját fejükkel, hanem a szavazásnál egyszerűen a férjük után indulnának. 4. Férj és feleség állandóan az ellenkező pártiakra szavaznának s odahaza rettentő egyenetlenségek és civakodások volnának. 5. A nők angyalok s a politika poros arénáin való szereplés lealacsonyítaná őket. 6. A nők többé-kevésbé gyengeelméjűek, akik sohasem fognak politikai eseményeket megérteni, még ha választójoguk lesz is. 7. A nőkben nincs szervező és kombináló tehetség s azért két nő sohasem fog egyformán szavazni és 8. Az összes férfiak az egyik oldalon, az összes nők a másik oldalon fognak szavazni.